Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul central, judecător – Guțan Vitalie
Dosarul nr. 2ai-300/25
2-19087095-02-2ai-10122025

D E C I Z I E

15 iunie 2026
municipiul Chișinău
Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând în procedură scrisă, apelul declarat de lichidatorul ÎM „Zeinab" SRL - Buga Alexandru, în cadrul procesului de insolvabilitate a debitorului ÎM „Zeinab" SRL,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 09 octombrie 2025,

emisă la cererea lichidatorului ÎM „Zeinab" SRL - Buga Alexandru împotriva terțul poprit SRL „Basconslux" cu privire la validarea popririi,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei

Prin hotărârea judecătoriei Chișinău sediul central din 22 aprilie 2019, a fost admisă cererea introductivă depusă de lichidatorul debitorului ÎM „Zeinab" SRL – Popa Lilian, cu privire la intentarea procedurii simplificate a falimentului față de debitorul ÎM „Zeinab" SRL, s-a constatat insolvabilitatea ÎM „Zeinab" SRL și s-a intentat procedura simplificată a falimentului cu dizolvarea ÎM „Zeinab" SRL, cu desemnarea administratorului autorizat – Buga Alexandru în calitate de lichidator al ÎM „Zeinab" SRL.

La data de 30 septembrie 2020, lichidatorul ÎM „Zeinab" SRL - Buga Alexandru, a depus cerere față de terțul poprit SRL „Basconslux" cu privire la validarea popririi şi încasarea datoriei în sumă de 3.817.220,14 lei.

În motivarea cererii de validare a popririi s-a invocat că în cadrul procedurii de insolvabilitate și faliment, ca urmare a restabilirii evidenței contabile și inventarierii masei debitoare, s-a constat că în perioada anului 2013, între ÎM „Zeinab" SRL și SRL „Basconslux", au fost stabilite relații comerciale, în baza cărora ÎM „Zeinab" SRL a livrat companiei SRL „Basconslux", bunuri în sumă totală de 3.817.220,14 lei,

în rezultat SRL „Basconslux” a acumulat față de ÎM „Zeinab” SRL o datorie în mărime de 3.817.220,14 lei.

Acest fapt este confirmat prin facturile fiscale nr. AW0646936 din 03 octombrie 2013 în sumă de 110.160 lei, nr. AW0646937 din 04 octombrie 2013 în sumă de 107.565 lei, nr. AW0646938 din 05 octombrie 2013 în sumă de 107.565 lei, nr. AW0646939 din 07 octombrie 2013 în sumă de 90.830 lei, nr. AW0646940 din 08 octombrie 2013 în sumă de 117.000 lei, nr. AW0646941 din 09 octombrie 2013, în sumă de 117.000 lei, nr. AW0646942 din 10 octombrie 2013 în sumă de 117.000 lei, nr. AW0646943 din 11 octombrie 2013 în sumă de 117.000 lei, nr. AW0646944 din 12 octombrie 2013 în sumă de 117.300 lei, nr. AW0646945 din 12 octombrie 2013 în sumă de 117.300 lei, nr. AW0646946 din 14 octombrie 2013 în sumă de 117.300 lei, nr. AW0646947 din 14 octombrie 2013 în sumă de 117.300 lei, nr. AW0646977 din 15 octombrie 2013 în sumă de 117.300 lei, nr. AW0646978 din 15 octombrie 2013 în sumă de 117.300 lei, nr. AW0646948 din 15 octombrie 2013 în sumă de 117.300 lei, nr. AW0646949 din 15 octombrie 2013 în sumă de 117.333,34 lei, nr. AW0646950 din 15 octombrie 2013 în sumă de 117.333,34 lei, nr. AW0646951 din 15 octombrie 2013 în sumă de 117.333,34 lei, nr. AW0646952 din 15 octombrie 2013 în sumă de 117.333,34 lei, nr. AW0646953 din 16 octombrie 2013 în sumă de 117.333,34 lei, nr. AW0646954 din 16 octombrie 2013 în sumă de 117.333,34 lei, nr. AW0646955 din 16 octombrie 2013 în sumă de 117.333,34 lei, nr. AW0646956 din 16 octombrie 2013 în sumă de 117.333,34 lei, nr. AW0646957 din 17 octombrie 2013 în sumă de 117.333,34 lei, nr.AW0646958 din 17 octombrie 2013 în sumă de 117.333,34 lei, nr. AW0646959 din 17 octombrie 2013 în sumă de 117.333,34 lei, nr. AW0646960 din 17 octombrie 2013 în sumă de 117.333,34 lei, nr. AW0646916 din 17 octombrie 2013 în sumă de 117.333,34 lei, nr. AW0646917 din 17 octombrie 2013 în sumă de 117.333,34 lei, nr. AW0646918 din 17 octombrie 2013 în sumă de 117.333,34 lei, nr. AW0646919 din 17 octombrie 2013 în sumă de 117.333,34 lei, nr.AW0646801 din 18 octombrie 2013 în sumă de 117.333,34 lei și nr. AW0646802 din 18 octombrie 2013 în sumă de 117.333,34 lei, reflectate în actul de verificare a de contărilor reciproce.

Lichidatorul a susținut că SRL „Basconslux” dispune de o datorie față de ÎM „Zeinab” SRL în mărime totală de 3.817.220,14 lei.

De altfel, la data de 19 iunie 2020, lichidatorul a expediat în adresa SRL „Basconslux” o notificare, prin care s-a solicitat achitarea datoriei nominalizate sau prezentarea documentelor justificative, care ar confirma stingerea obligației pecuniare în cauză, care a fost recepționată la data de 25 iunie 2020.

Prin scrisoarea nr. 113-02 din 29 iunie 2020, SRL „Basconslux” a informat că compania nu înregistrează nici o datorie față de ÎM „Zeinab” SRL, anexând actul de verificare a decontărilor la data de 30 iunie 2020.

La solicitarea lichidatorului, Serviciul Fiscal de Stat, prin scrisoarea nr. 26/2-07/3-27-1826 din 12 iunie 2020, a remis lichidatorului lista livrărilor fiscale impozabile cu

TVA, efectuate de ÎM „Zeinab” SRL către terțul poprit SRL „Basconslux”, în mărime de 3.817.220,14 lei.

Potrivit extrasului din Registrul livrărilor fiscale impozabile cu TVA, transmis de către Serviciul Fiscal de Stat, se confirmă că ÎM „Zeinab” SRL a efectuat livrări către SRL „Basconslux”, mai mult ca atât, a prezentat organului fiscal dare de seamă pentru ca livrările să fie incluse în Registrul livrărilor și a efectuat deducerea TVA conform prevederilor Codului fiscal.

Mai susține că extrasul/informația din registrul livrărilor prezentat de către Serviciul Fiscal de Stat, demonstrează efectuarea livrărilor de către ÎM „Zeinab” SRL către terțul poprit SRL „Basconslux”, fiecare livrare fiind indicată în extras/informație.

Conform extrasului/informației din registrul livrărilor și a actului de verificare, ÎM „Zeinab” SRL a efectuat livrări către SRL „Basconslux”, iar ultimul nu a achitat datoria, astfel încât terțul poprit a acumulat o datorie în sumă de 3.817.220,14 lei.

Lichidatorul la indicat că extrasul/informația cu privire la livrările impuse cu TVA este o probă scrisă, care reprezintă o dovadă oficială a existenței raporturilor juridice dintre ÎM „Zeinab” SRL și SRL „Basconslux” și al livrărilor realizate de către ÎM „Zeinab” SRL către terțul poprit SRL „Basconslux” în baza facturilor fiscale.

De asemenea, a menționat că orice livrare de mărfuri sau prestare de serviciu efectuată în baza unei facturi fiscale este în mod obligatoriu reflectată în Registrul livrărilor, iar informația din Registrul livrărilor constituie o probă a faptului că între doi agenți economici au fost efectuate livrări.

A mai indicat că cele indicate de către reclamant dovedesc caracterul probatoriu a extrasului/informației din Registrul livrărilor, adică dovedesc că ÎM „Zeinab” SRL a efectuat livrări către SRL „Basconslux”, sau altfel spus între ei au avut loc raporturi juridice ce au generat obligații. Extrasul/informația din Registrul livrărilor demonstrează livrările efectuate de ÎM „Zeinab” SRL față de terțul poprit SRL „Basconslux”.

Totodată, deoarece terțul poprit nu și-a executat obligațiile de achitare, suma datoriei SRL „Basconslux” față de ÎM „Zeinab” SRL, la moment constituie 3.817.220,14 lei.

Mai mult, lichidatorul a menționat că, la data de 07 septembrie 2020, a înaintat debitorului SRL „Basconslux” o somație, prin care a instituit poprirea asupra sumei de 3.817.220,14 lei, care urma a fi transferată în termen de 5 zile pe contul de acumulare a administratorului insolvabilității/lichidatorului Buga Alexandru, somația fiind recepționată la 10 septembrie 2020.

Soluția instanței de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 09 octombrie 2025, cererea de validare a popririi depusă de lichidatorul ÎM „Zeinab” SRL - Buga Alexandru către terțul poprit SRL „Basconslux” cu privire la validarea popririi, a fost

respinsă și respectiv desființată poprirea înființată față de terțul poprit SRL „Basconslux” în mărime de 3.817.220,14 lei, cu încasarea de la ÎM „Zeinab” SRL în beneficiul statului a taxei de stat în mărime de 50.000 lei.

Solicitarea apelantului

La 13 octombrie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității*) lichidatorul ÎM „Zeinab” SRL - Buga Alexandru a înaintat cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul central din 09 octombrie 2025.

În motivarea cererii de apel, s-a invocat că la emiterea hotărârii contestate, instanța de fond nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și nu a apreciat corespunzător probele administrate.

Astfel, lichidatorul ÎM „Zeinab” SRL a remarcat că, în cadrul procedurii de insolvabilitate, ca urmare a restabilirii evidenței contabile și inventarierii masei debitoare, s-a constatat că în anul 2013, între ÎM „Zeinab” SRL și SRL „Basconslux” au existat relații comerciale, în cadrul cărora ÎM „Zeinab” SRL a livrat SRL „Basconslux” mărfuri în valoare totală de 3.817.220,14 lei, obligația de plată rezultând din facturile fiscale emise în perioada 03 octombrie 2013–18 octombrie 2013 și reflectată în actul de verificare a decontărilor reciproce.

În vederea recuperării creanței, la 19 iunie 2020 lichidatorul a notificat SRL „Basconslux”, solicitând achitarea datoriei sau prezentarea documentelor justificative cu privire la stingerea acesteia, însă prin scrisoarea nr. 113-02 din 29 iunie 2020, SRL „Basconslux” ar fi comunicat că nu înregistrează datorii față de ÎM „Zeinab” SRL.

Totodată, lichidatorul a reiterat că la solicitarea lichidatorului, Serviciul Fiscal de Stat, prin scrisoarea nr. 26/2-07/3-27-1826 din 12 iunie 2020, a prezentat informația din Registrul livrărilor fiscale impozabile cu TVA, care confirmă efectuarea livrărilor de către ÎM „Zeinab” SRL către SRL „Basconslux”, astfel că informația fiscală confirmă inclusiv faptul că livrările au fost declarate organului fiscal și reflectate în evidența fiscală corespunzătoare.

Prin urmare, apelantul consideră că facturile fiscale, actul de verificare și a informația furnizată de Serviciul Fiscal de Stat demonstrează existența raporturilor comerciale dintre cele două societăți și efectuarea livrărilor de bunuri către SRL „Basconslux”, în valoare totală de 3.817.220,14 lei, sumă care însă nu a fost achitată până la momentul instituirii popririi.

Cu toate acestea, instanța de fond a respins cererea de validare a popririi, apreciind că aceasta este lipsită de suport probator, însă apelantul consideră această concluzie neîntemeiată, întrucât la materialele cauzei au fost prezentate înscrisuri ce confirmă existența datoriei, inclusiv facturile fiscale aferente livrărilor efectuate, informația din Registrul livrărilor fiscale și actul de verificare a decontărilor. Totodată, facturile fiscale indicate în cerere nu au fost contestate de reprezentantul SRL „Basconslux”.

În ceea ce privește dobânda de întârziere, apelantul a invocat prevederile art. 932, art. 874 și art. 942 Cod civil, potrivit cărora neexecutarea obligației pecuniare atrage obligația debitorului de a repara prejudiciul cauzat, inclusiv prin plata dobânzii în condițiile prevăzute de lege.

Respectiv, dat fiind faptul că obligația de plată nu a fost executată în termen, lichidatorul consideră întemeiată solicitarea cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, calculată de la data punerii în întârziere până la pronunțarea hotărârii asupra validării popririi.

Aprecierea instanței de apel

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborate cu normele de drept, Colegiul apreciază apelul declarat de lichidatorul ÎM „Zeinab" SRL - Buga Alexandru, ca neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea hotărârii instanței de insolvabilitate din considerentele ce succed.

În fapt, Colegiul menționează că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 22 aprilie 2019, a fost admisă cererea introductivă depusă de lichidatorul ÎM „Zeinab" SRL în proces de lichidare – Popa Lilian cu privire la intentarea procedurii simplificate a falimentului față de debitorul ÎM „Zeinab" SRL în proces de lichidare; s-a constatat insolvabilitatea ÎM „Zeinab" SRL în proces de lichidare; s-a intentat procedura simplificată a falimentului și dizolvarea ÎM „Zeinab" SRL în proces de lichidare; s-a ridicat dreptul lichidatorului Popa Lilian de la administrarea ÎM „Zeinab" SRL în proces de lichidare; s-a desemnat în calitate de lichidator al ÎM „Zeinab" SRL, administratorul autorizat – Buga Alexandru.

La data de 30 septembrie 2020, lichidatorul ÎM „Zeinab" SRL - Buga Alexandru, a depus cerere față de terțul poprit SRL „Basconslux" cu privire la validarea popririi şi încasarea datoriei în sumă de 3.817.220,14 lei, rezultată din facturile fiscale emise în perioada 03 octombrie 2013–18 octombrie 2013 și reflectată în actul de verificare a decontărilor reciproce.

În materie de drept, conform art. 126 alin. (1), (9) și (11) din Legea insolvabilității, sunt supuse urmăririi silite prin poprire mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile incorporale care sunt datorate debitorului ori sunt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urma i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului deținute de un terț în numele lui și creanța cu termen ori sub condiție. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decât după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiției; Dacă terțul poprit nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin pentru efectuarea popririi, administratorul insolvabilității/lichidatorul, în cel mult o lună de la data la care terțul poprit trebuia să consemneze ori să plătească suma datorată, poate sesiza instanța de insolvabilitate în vederea validării popririi; Dacă din

probele administrate rezultă că terțul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanța de insolvabilitate va adopta o hotărâre de validare a popririi, prin care va încasa de la terțul poprit suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va decide desființarea popririi. Poprirea înființată asupra unei creanțe cu termen sau sub condiție poate fi validată, dar hotărârea nu poate fi executată decât după ajungerea creanței la termen sau la data îndeplinirii condiției, după caz. Dacă sumele sunt datorate periodic, poprirea se validează atât pentru sumele ajunse la scadență, cât și pentru cele care vor fi scadente, în ultimul caz validarea producându-și efectele numai la data când sumele devin scadente.

De asemenea, conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi, iar potrivit art. 5 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității, cererea de intentare a procesului de insolvabilitate se examinează de către instanța de judecată (instanța de insolvabilitate) în conformitate cu competența jurisdicțională. Instanța de insolvabilitate dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce țin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolvabilitate va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă.

Astfel, în conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale.

În conformitate cu art. 130 alin. alin. (1), (3) și (5) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficienta pentru soluționarea cauzei. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanța constată prin cercetare și comparare cu alte probe că datele pe care le conține corespund realității.

Analizând probatoriul administrat la lucrările cauzei, Colegiul reține că în susținerea cererii cu privire la validarea popririi, lichidatorul ÎM „Zeinab” SRL - Buga Alexandru, a invocat că la 01 octombrie 2013, între ÎM „Zeinab” SRL în calitate de vânzător și SRL „Basconslux” în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 01/10/2013 potrivit căruia, vânzătorul se obliga pe întreaga durată de valabilitate a prezentului contract, să transmită în proprietatea cumpărătorului fitinguri în asortiment conform bonurilor de consum și facturilor fiscale materiale de construcții în valoare de 10 milioane lei, inclusiv TVA, denumită în continuare ”marfă”, iar cumpărătorul se obligă să primească marfa și să achite prețul convenit, pe parcursul la 90 zile din data livrării mărfii.

De altfel, după cum rezultă din cererea de validare a popririi și din materialele cauzei, în perioada 03 octombrie 2013 – 18 octombrie 2013, ÎM „Zeinab” SRL a livrat către SRL „Basconslux” bunuri în valoare de 3.817.220,14 lei, confirmate prin facturi fiscale emise în acest sens.

Totodată, potrivit art. 126 alin. (10) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța de insolvabilitate îi va cita pe administratorul insolvabilității/lichidator, precum și pe terțul poprit, și la termenul stabilit pentru judecarea cererii de validare, va dispune administrarea oricărei probe necesare soluționării acesteia, care este admisibilă potrivit normelor de drept comun. În instanța de validare, terțul poprit poate opune creditorului urmăritor toate excepțiile și mijloacele de apărare pe care le-ar putea opune debitorului în măsura în care ele se întemeiază pe o cauză anterioară popririi. Hotărârea de validare a popririi este supusă numai apelului de către terțul poprit.

Reieșind din prevederile legale prevăzute la art. 126 din Legea insolvabilității, rezultă că poprirea este o procedură în care debitorul poate urmări sumele de bani sau bunurile ce-i sunt datorate sau deținute de o terță persoană.

Așadar, urmăririi silite prin poprire sunt supuse mijloacele bănești care sunt datorate debitorului în temeiul unor raporturi juridice, iar în esență, poprirea urmează a fi probată în condițiile prevăzute unei proceduri contencioase în cadrul căreia debitorul insolvabil trebuie să facă dovada existenței creanței pe care o are împotriva terțului poprit, deoarece poprirea în sine are drept scop valorificarea masei debitoare întru onorarea obligațiilor de plată.

De altfel, partea care solicită validarea popririi urmează să demonstreze faptul că pretinsa creanță întrunește trei condiții cumulative: să fie certă, adică fermă și să nu trezească dubii; să fie lichidă, adică într-un cuantum determinat; și să fie exigibilă, adică ajunsă la scadență.

Totodată, instanța de apel reține că la 01 noiembrie 2023, între SRL „Basconslux”, ÎM „Zeinab” SRL și SRL „Geomod Grup” a fost încheiat contractul de cesiune a creanței nr. 01/11/2013, prin care SRL „Basconslux” a cedat către ÎM „Zeinab” SRL dreptul său de creanță, în mărime de 3.817.220,14 lei, deținut față de SRL „Geomod Grup”. Prin urmare, ÎM „Zeinab” SRL a dobândit calitatea de creditor al SRL „Geomod Grup” pentru suma menționată (f.d. 22-23 și 128, vol. I).

În același timp, prin Actul de transmitere a obligațiilor contractuale, SRL „Basconslux” și-a diminuat creanța față de SRL „Geomod Grup” cu suma de 3.817.220,14 lei, iar în mod corespunzător, și-a diminuat obligația de plată față de ÎM „Zeinab” SRL cu aceeași sumă (f.d. 24 și 129, vol. I).

Prin urmare, din coroborarea acestor înscrisuri rezultă că obligația inițială de plată a SRL „Basconslux” față de ÎM „Zeinab” SRL, în cuantum de 3.817.220,14 lei, a fost stinsă prin mecanismul convenit de părți, concomitent cu transmiterea către ÎM „Zeinab” SRL a creanței de aceeași valoare pe care SRL „Basconslux” o deținea față de SRL „Geomod Grup”.

În acest sens, Colegiul constată că contractul de cesiune a creanței nr. 01/11/2013 din 01 noiembrie 2013 este semnat de toate cele trei părți – SRL „Basconslux”, ÎM „Zeinab” SRL și SRL „Geomod Grup”, ceea ce confirmă acordul acestora asupra modalității de transmitere a creanței și respectiv asupra modificării raportului obligațional existent.

Mai mult, potrivit pct. 6.1 din contractul de vânzare-cumpărare nr. 01/10/2013 din 01 octombrie 2013, niciuna dintre părți nu era în drept să transmită drepturile și obligațiile ce rezultă din contract unei terțe persoane fără acordul celeilalte părți. Așadar, prin semnarea contractului de cesiune de către ÎM „Zeinab” SRL, aceasta și-a exprimat în mod expres acordul asupra transmiterii obligației de plată și asupra faptului că executarea acesteia urma să fie realizată în raport cu SRL „Geomod Grup”.

Astfel, deși din probele administrate rezultă existența inițială a unei obligații de plată a SRL „Basconslux” față de ÎM „Zeinab” SRL și totodată, existența unei creanțe a SRL „Basconslux” față de SRL „Geomod Grup” în aceeași valoare, Colegiul consideră că prima instanță corect a stabilit circumstanțele cauzei și întemeiat a dispus respingerea cererii de validare a popririi.

Așadar, din actele prezentate rezultă că prin acordul expres al ÎM „Zeinab” SRL, obligația de plată în sumă de 3.817.220,14 lei a fost preluată de SRL „Geomod Grup”, acesta devenind debitorul ÎM „Zeinab” SRL în cuantumul respectiv. În consecință, la momentul instituirii popririi, suma pretinsă nu mai reprezenta o datorie exigibilă a SRL „Basconslux” față de ÎM „Zeinab” SRL, ci o obligație a SRL „Geomod Grup” față de ÎM „Zeinab” SRL.

Prin urmare, pentru validarea popririi era necesară existența unei creanțe actuale a debitorului poprit, SRL „Basconslux”, față de terțul poprit, susceptibilă de urmărire în cadrul procedurii de executare. Așadar, în condițiile în care creanța SRL „Basconslux” față de SRL „Geomod Grup” a fost transmisă ÎM „Zeinab” SRL, iar obligația corelativă de plată a fost preluată de SRL „Geomod Grup”, nu se mai poate reține existența, la momentul popririi, a unei creanțe aparținând SRL „Basconslux” asupra terțului poprit.

În aceleași condiții, instanța de apel apreciază ca fiind corectă și întemeiată concluzia instanței de fond cu privire la lipsa temeiurilor pentru validarea popririi, sub aspectul pretinsei existențe a unor bunuri distincte de cele recepționate și achitate de SRL „Basconslux”.

De altfel, nici în instanța de apel, lichidatorul ÎM „Zeinab” SRL - Buga Alexandru, nu a probat faptul livrării unor alte bunuri decât cele indicate în actul de verificare prezentat de terțul poprit SRL „Basconslux” la situația din 31 decembrie 2014. Deși lichidatorul a invocat livrări în temeiul unui număr de facturi fiscale, acesta nu a prezentat copiile respectivelor facturi și nici nu a individualizat bunurile pretins distincte, astfel încât simpla indicare a facturilor și a valorii acestora nu este suficientă pentru a demonstra existența unei alte obligații de plată.

Totodată, instanța de fond a constatat în mod întemeiat că facturile fiscale invocate de lichidator corespund celor avute în vedere în actul de verificare prezentat de SRL „Basconslux”, iar valoarea bunurilor indicată în actele de verificare ale părților este identică – 3.817.220,14 lei. Această concordanță reprezentând un element probator relevant în aprecierea faptului că este vorba despre aceleași livrări și nu despre bunuri suplimentare, a căror plată ar putea fundamenta validarea popririi.

În aceeași ordine de idei, bunurile indicate în actul de verificare: beton M-250, beton M-200, ecoflex start de sus, burghiu, pietriș 5x20 și armătură în asortiment, se încadrează în obiectul contractului de vânzare-cumpărare nr. 01/10/2013 din 01 octombrie 2013, care viza fitinguri și materiale de construcții, ceea ce confirmă legătura dintre bunurile efectiv recepționate și raportul contractual invocat de lichidator.

De asemenea, rezultatele verificării efectuate de organul fiscal nu au relevat existența unor alte facturi fiscale declarate de ÎM „Zeinab” SRL, prin care să fi fost livrate către SRL „Basconslux” alte bunuri decât cele reflectate în actul de verificare. Prin urmare, susținerea lichidatorului cu privire la existența unor livrări suplimentare nu este susținută de un probatoriu suficient.

Mai mult ca atât, instanța de apel consideră că prezintă relevanță și faptul că SRL „Basconslux” nu a negat recepționarea bunurilor respective, ci a susținut și a probat stingerea obligației prin transmiterea către ÎM „Zeinab” SRL a dreptului de creanță pe care îl deținea față de SRL „Geomod Grup”, în aceeași valoare de 3.817.220,14 lei.

În aceste circumstanțe, instanța de apel consideră că instanța de fond a apreciat în mod corespunzător materialul probator administrat și a ajuns la o concluzie care corespunde circumstanțelor de fapt stabilite în cauză. În lipsa dovezii certe a existenței unor bunuri distincte și a unei obligații de plată suplimentare în sarcina SRL „Basconslux”, nu poate fi reținută existența unei creanțe susceptibile de a fundamenta validarea popririi.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel apreciază ca fiind corectă și întemeiată concluzia instanței de fond cu privire la lipsa efectelor juridice ale declarației de rezoluțiune a contractului de cesiune a creanței nr. 01/11/2013 din 01 noiembrie 2013, invocată de lichidator în susținerea pretențiilor față de SRL „Basconslux”, în cadrul instanței de fond.

Astfel, instanța a reținut în mod justificat că prin contractul de cesiune, dreptul ÎM „Zeinab” SRL de a pretinde de la SRL „Basconslux” achitarea contravalorii bunurilor livrate a fost transmis către SRL „Geomod Grup”, cesionarului revenindu-i, în consecință, drepturile aferente creanței, inclusiv cele cu privire la executarea obligației în termenul prevăzut de raportul juridic din care aceasta provenea. Așadar, potrivit contractului de vânzare-cumpărare nr. 01/10/2013, termenul de achitare a bunurilor era de 90 de zile de la data livrării, astfel încât afirmația lichidatorului privind lipsa unui termen determinat al obligației de plată nu poate fi reținută.

Totodată, instanța de apel consideră relevantă aprecierea instanței de fond potrivit căreia demersurile lichidatorului au avut un caracter contradictoriu, deoarece inițial, acesta a pretins executarea obligației de plată de la SRL „Basconslux”, iar ulterior după ce a luat cunoștință de existența contractului de cesiune, a solicitat achitarea aceleiași creanțe de la SRL „Geomod Grup”, recunoscând, în esență, efectele cesiunii asupra raportului obligațional.

Contextual, instanța reține că prin declarația din 10 noiembrie 2020, lichidatorul a invocat rezoluțiunea contractului de cesiune, întemeindu-se pe pretinsa neexecutare a obligațiilor de către SRL „Geomod Grup”, însă a continuat să pretindă executarea obligației de către SRL „Basconslux”.

O asemenea conduită nu este de natură să demonstreze existența, la momentul înființării popririi, a unei creanțe certe și exigibile față de terțul poprit. Dimpotrivă, chiar din poziția procesuală a lichidatorului rezultă că acesta a recunoscut transmiterea creanței către SRL „Geomod Grup”, iar pretinsa neexecutare de către cesionar nu poate conduce, prin simpla declarare unilaterală a rezoluțiunii, la restabilirea automată a obligației inițiale a SRL „Basconslux”, în lipsa întrunirii și demonstrării condițiilor legale ale rezoluțiunii.

Mai mult, instanța de fond a reținut în mod întemeiat incidența termenului de prescripție și a cerinței cu privire la notificarea declarației de rezoluțiune într-o perioadă rezonabilă. Prin urmare, contractul de cesiune a fost încheiat la 01 noiembrie 2013, în timp ce declarația de rezoluțiune a fost formulată abia la 10 noiembrie 2020, după mai mult de șapte ani. În aceste condiții, raportat la momentul la care obligațiile rezultate din contractul de vânzare-cumpărare deveniseră exigibile și la perioada îndelungată în care titularul pretinsului drept nu a recurs la un asemenea mijloc de apărare, concluzia instanței de fond cu privire la lipsa efectelor juridice utile ale declarației de rezoluțiune este justificată.

Suplimentar, Completul de judecată susține că prezintă relevanță și faptul că potrivit circumstanțelor stabilite de instanța de fond, bunurile au fost livrate în perioada 03 octombrie 2013–18 octombrie 2013, iar termenul de plată de 90 de zile a expirat cel târziu la 18 ianuarie 2014. Prin urmare, chiar în ipoteza luării în considerare a datei celei mai târzii de scadență, termenul de prescripție de trei ani pentru valorificarea dreptului pe cale judiciară a expirat la 18 ianuarie 2017, în timp ce declarația de rezoluțiune a fost formulată abia la 10 noiembrie 2020.

În aceste condiții, instanța de apel constată că instanța de fond a examinat în mod succesiv și coerent atât efectele cesiunii creanței, cât și condițiile în care putea fi exercitat dreptul la rezoluțiune, ajungând în mod justificat la concluzia că lichidatorul nu a demonstrat existența unei obligații actuale de plată a SRL „Basconslux” față de ÎM „Zeinab” SRL în cuantum de 3.817.220,14 lei.

Prin urmare, în lipsa unei creanțe certe, lichide și exigibile, nu sunt întrunite condițiile pentru validarea popririi, iar în acest sens, soluția instanței de fond de

respingere a cererii de validare a popririi și de desființare a popririi înființate se impune a fi menținută,

În altă ordine de idei, Completul subliniază că în susținerea pretențiilor sale, atât în prima instanță cât și în instanța de fond, lichidatorul ÎM „Zeinab” SRL - Buga Alexandru, urma să demonstreze faptul că pretinsa creanță întrunește trei condiții cumulative: să fie certă, adică fermă și să nu trezească dubii; să fie lichidă, adică într-un cuantum determinat și să fie exigibilă, adică ajunsă la scadență. Așadar, conform prevederilor art. 118 alin. (1) Cod procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Totodată conform art. 122 alin. (1) Cod procedură civilă, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Conform prevederilor art. 126 alin. (11) din Legea insolvabilității, coroborate cu prevederile art. 118 alin. (1) și art. 121 Cod de procedură civilă, instanța de insolvabilitate va adopta o hotărâre de validare a popririi, numai în situația în care din probele administrate rezultă că terțul poprit îi datorează sume de bani debitorului. Așadar, instituția validării popririi în cadrul procesului de insolvabilitate este o procedură specifică de constatare doar a datoriilor certe și exigibile față de debitorul insolvabil.

La caz, apelantul nu a argumentat în mod convingător criticile formulate și nici nu a prezentat înscrisuri ori alte probe pertinente și concludente în susținerea faptelor invocate. Prin urmare, simpla invocare a unor circumstanțe, în lipsa probării acestora prin mijloace de probă admisibile și suficiente, nu este de natură să infirme concluziile instanței de fond.

În consecință, reieșind din circumstanțele de fapt și de drept expuse supra și având în vedere că hotărârea instanței de insolvabilitate este legală și întemeiată, fiind adoptată cu respectarea normelor de drept material și procedural, cu verificarea și aprecierea în ansamblu a probelor administrate, în conformitate cu prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă, Colegiul constată că instanța de fond a examinat cauza sub toate aspectele relevante, a stabilit în mod corect raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt relevante pentru soluționarea cauzei și normele de drept material aplicabile raportului juridic dedus judecății.

Prin urmare, Colegiul ajunge la concluzia că nu există temeiuri de fapt sau de drept care să justifice casarea ori modificarea hotărârii contestate și în consecință, urmează să respingă apelul declarat de lichidatorul ÎM „Zeinab” SRL - Buga Alexandru, cu menținerea hotărârii instanței de insolvabilitate

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, art. 385 lit. a), 389-390, 394 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge apelul declarat de lichidatorul ÎM „Zeinab” SRL - Buga Alexandru.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 09 octombrie 2025, emisă în cadrul procesului de insolvabilitate a debitorului ÎM „Zeinab” SRL, la cererea lichidatorului ÎM „Zeinab” SRL - Buga Alexandru către terțul poprit SRL „Basconslux” cu privire la validarea popririi.

Decizia este definitivă și irevocabilă din momentul pronunțări.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei